

HUSK MINNEDAGEN 10 SEPTEMBER!

FRIHETEN

Nr. 26 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

SVARET VÅRT —

I grunninnholdet sist er det ikke noen ny situasjon etter vedtaket til Quisling 14 august. Som tidligere står det norske folket overfor en eneste fiende, nemlig de nasistiske voldsmennene hva enten de er av det tyske «berre-folket» eller de hører til forrederbanden NS. I praksis, i den politiske og militære kampen, vil imidlertid vedtaket føre til en kraftig tilspissing av situasjonen.

Da Quisling trådte til som minister-president var planen at det gjennom et riksting, bygget på samband, skulle skapes en tilsynelatende reell plattform for et norsk nasistyre. Kampen om arbeiderne, lærerne, lægene og andre gode nordmenn førte, kullkastet planen. I dag skal det gis utseende av at det er norsk lov og rett som gjelder, at det er nordmenn som står for landets styre og stell og at vi dermed skulle være en nasjon som på selvstendig grunnlag deltar i kampen på Hitlertysklands side. —

Det nasistene tilsikter med den «midlertidige loven» fra Quisling, er med andre ord presis det samme som de forsøkte å oppnå med rikstinget sitt. Dengang sto hele det norske folket samlet i kampen mot planene.

I dag må vi vise den samme ubrytelige enhet i undergravingen av det nye nasibedraget, og enhet i en sta-

dig skarpere og mer hensynsles krigs-innsats mot nasiveldet.

Det er et stort gode ved den nye situasjonen: Quislingene har klarere enn noen gang før dokumentert sitt forræderi, gjort det klart for hele folket at de er skyldige til straff nettopp etter loven av 1902 som de i dag trekker fram. De norske quislingene er ikke lenger dekket bak sin «store bror», men står helt alene ansvarlig overfor det norske folket for bestemmelsene de gir og som «gjelder uten hensyn til Grunnlovens regler». De står selv ansvarlig for de terrorhandlingene som følger etter.

Hva tyskerne kan ha til grunn er ft. ikke godt å si, men sikkert er det at situasjonen på frontene er en sterkt medvirkende årsak. I svensk presse blir det samme dag slått opp en artikkel om hva som vilde skje dersom tyskerne forlot Norge. Dagen etter dementeres dette i norske aviser, men nettopp dette gjør at det kan ligge noe til grunn for tanken om å forlate landet. Vi har før sett at tyskerne dementerer ting som likevel skjer om noen dager. Dette betyr ikke at vi mener en tysk evakuering av Norge er nær forestående, men at det har vært framme innen

Vi takker H. for kr. 550.00

den tyske ledelse og at de der er blitt enig om å gjøre et forsøk for å se hvor langt ns kan makte oppgaven å terrorisere det norske folk. Det er også mulig at tyskerne heller vil ta et politisk nederlag på Norge, enn de vil ta et militært. De kan bare si til den tyske almenhet at Norge ikke lenger har strategisk betydning for dem, så er den sak i orden.

Hva er forholdene for den enkelte nordmann? Presis det samme som under tidligere unntagelsestilstander, bare at det i stedet for tyske bødler sitter norske stedfortredere på plassene deres. Av taktiske grunner har tyskerne unngått sjøl å nytte en så krass betegelse som unntagelsestilstand, de vil lengst mulig unngå å la politiet og de nasistiske støtte-troppene patruljere vepnet i gatene. Dette er sikkert i strid med de norske nasistenes ønsker. For tyskerne er det for det første om å gjøre å få norske leiesvenner til å overta arbeidet for dem, så å få presset folket til størst mulig ytelse gjennom arbeid og militær innsats for Nazi-Tyskland, og for at resultatet skal bli så tilfredsstillende som mulig for dem, er det en livsbetingelse at folket holdes i ro så arbeidet kan foregå ubhindret. Derfor ønsker ikke tyskerne bevæpnet politi og hird i gatene som en provokasjon og politifullmektig Eilifsen ble myrdet for å skape respekt for de norske marionette-bødlene.

Nasistene skal ikke behøve å vente på svaret fra det norske folket — Det er bare ett svar de vil forstå, og det er mangedoblet aktiv krigsinnsats fra heimefronten. Større aksjoner må foretas etter felles ledelse. Fra norsk jord gir den nasjonale fronts ledelse sine ordre. Disse må følges til punkt og prikke. I dag er

det ikke høve til debatt om spørsmålene. Ordrene må blindt bli fulgt til punkt og prikke. På alle områder vil dessuten de norske patriotene finne oppgaver de kan løse i den undergravningen av den nasistiske produksjonen og mot det nasistiske herreveldet. Det er plikt for alle patrioter å nytte alle effektive kampmidler innen sitt område.

Den nye situasjonen øker også kravet om forsiktighet. Men forsiktighet er ikke det samme som feighet slik at en ikke setter kreftene inn der en makter det. Forsiktighet er aktiv krigsinnsats i former som skader fienden mest mulig med minst mulig tap for oss. Det gjelder å holde hodet klart og ikke la seg provosere til uoverlagte handlinger.

Gjennom britisk kringkasting er det uttalt den dypeste sympati for det norske folket etter det nye overgrepet. Nå er ikke lenger sympati nok. Vi henstiller til vår ledelse utenfor landet om å sette kreftene sine inn og å kreve militær hjelp av våre allierte for å støtte heimefrontens kamp mot nasiveldet. La støtten komme raskt og effektivt så vi kan vinne seiren fort og sikkert.

POLITIET —

Begivenhetene utvikler seg fort. Den 16 august ble den første norske dødsdommen eksekvert. Politiinspektør Gunnar Eilifsen ble skutt. Det heter at dødsdommen er avsagt av en politirett, stadfestet av Jonas Lie og benådning avslått av Quisling. Etter det som no foreligger av opplysninger er en mest tilbøyelig til å tro at «dommen» ble avsagt etterpå og at mordet var en spontan aksjon for å sette skrekk i politiet, og for å gi Quislings nye lov den riktige kolor allerede ved starten.

Det er også sikkert at «dommen» var en hevn over en person som hadde sett humbugen og hulheten i ns og meldt seg ut. Eilifsen gikk inn i partiet i dettes velmaktsdager i 1940. Han ble belønnet med politimester-stillingen i Halden. Da han så meldte seg ut, ble han degradert til inspektør og forflyttet til Oslo hvor han ble satt som sjef for ordenspolitiets sivile avdeling. Det han ble anklaget for var at han den 9 august ikke med en gang etterkom ordre fra politi-president Askvik om å beordre 5 mann til å delta i avhenting av de unge piker som ikke hadde mott til arbeidstjeneste. Han ombestemte seg like etterpå at han hadde nektet, meddelte politi-presidenten dette og beordret folkene til det arbeid som var forlangt. Det er klart at uten de ovenfor nevnte hensyn, vilde selv ikke de boller som rår i dag ha avsagt noen dødsdom for en slik bagatell.

Rundt om i hele landet er en rekke politifolk arrestert. På den gamle gardekasernen i Kirkeveien i Oslo var det mønstring mandag 16 august. Politifolkene fikk seg forelagt en loyalitetserklæring hvor de måtte skrive under på loyalitet mot tyskerne og ns. Det var bare 3 av ns. medlemmene som skrev under med en gang. Det ble så meddelt at de vilde få dødsdom dersom de vegret seg. En del skrev da under, mens andre nektet, og ble arrestert. Deres skjebne er foreløbig ukjent. Det ser forøvrig ut til å være utvalgt en del på forhånd som skal ha strengere straff enn de andre. I Oslo var det en del som ikke fikk innkallelse til å møte kl. 6.30. De ble avhentet i sine hjem 1 time før, altså utsett på forhånd til en eller annen spesiell behandling. For disse må en være forberedt på det verste,

CHURCHILL —

er reist en tur til De Forente Stater mens stabsjefene fortsetter sine konferanser i Quebec. Konferansen mellom Churchill og Roosevelt skal finne sted i Quebec. Angående de tyske rykter om at Stalin har avslått en innbydelse til konferansen i Quebec meldes det offisielt fra Telegrambyrået Tass som tilbakeviser de tyske rykter om at Stalin skulde ha avslått en innbydelse til konferansen i Quebec. Tass melding gjør en slutt på de tyske påstander om at Stalins fravær fra konferansen i Quebec skulde bety en uenighet mellom de forente nasjoner og at russerne vilde følge sin egen linje under krigen og etter krigen. Tass melder at russerne ikke har fått noen innbydelse til konferansen og konferansens karakter gjør det uødvendig at noen russisk representant deltar. Meldingene fra London er i overensstemmelse med disse synsmåter. I britisk kringkasting påpekes det at konferansen skal legge utførlige planer for operasjoner som gjør at alle de 3 regjeringer i Storbritania, De Forente Stater og Kanada må konferere om disse. Da de russiske styrker allerede er engasjert i en vellykket offensiv på østfronten berører ikke konferansen Sovjetunionen og det er derfor uødvendig at representanter for Sovjetregjeringen deltar. Sovjetregjeringen blir holdt nøye underrettet om beslutningene og samtalene på konferansen. Konferansen vedrører også Storbritania, Kanada og De Forente Stater på en ganske annen måte enn Russland, da de 3 stater opererer som en enhet under krigen. Samtidig meldes at Stalia har fått en viktig melding fra den amerikanske og britiske ambassadør i Moskva.

DEN ANNEN FRONT -

Vi vil gjøre våre lesere kjent med hovedpunktene i en artikkel som sto i «Pravda» for 14 dager siden.

Den heter:

Artikkelen begynner med å peke på at muligheten for de forente nasjoner for å knuse Hitler-Tyskland, ligger i at Tyskland blir angrepet fra 2 fronter med mektige hærstyrker. Det pekes på at Vestmaktene gjentagende ganger har bebudet en front nr. 2, uten at det har ført til handling. Den fortsetter:

Sovjetfolket som fortsetter kampen mot hele den gigantiske krigsmaskine som Hitler og hans medskyldige har bygget opp i Europa har båret tunge ofre i kampen for den felles sak. Sovjetarmeen har holdt stand mot og vil fortsette å holde stand mot Hitlers armeer. På den Sovjet-tyske front er flere tyske soldater og offiserer satt ut av kampen enn ved samtlige øvrige fronter. På den Sovjet-tyske front er den tyske fascistiske armees utvalgte tropper blitt utryddet. Sovjet-troppene har maltrekt tyskerne slik som de aldri før er blitt i Vest-Europa. Den røde hær for alltid gjort slutt på legenden om Hitler-armeens uovervinnelighet. Sovjet-troppenes strategi og taktikk har vist seg den tyske hærs strategi og taktikk overlegen.

Vi anser det uriktig å redusere de krigsoperasjoner som de alliertes armeer har foretatt og betydningen av det de alliertes flyvåpen har utsatt Tyskland for eller den hjelp som de har ydet oss i materiell, men vi kan ikke unnlate å peke på at i Tunis stod det 4 tyske divisjoner og et 10tall italienske, på Sicilia 2 tyske divisjoner og non få italienske. Dette

er tilstrekkelig for å sammenfatte det virkelige omfang av disse operasjoner mens på den Sovjet-tyske front er det konsentrert 180 tyske divisjoner og ca. 60 vasalldivisjoner, altså over 200 divisjoner. Disse tall vidner om at England og Amerika ikke for alvor har mødt Hitlers tropper og at den annen front ikke er åpnet.

Det finnes utvilsomt også slike elementer som slett ikke er interessert i en hurtig avslutning på krigen, men man kan ikke gi etter for slike elementer som f.eks. krigsleverandører og andre som setter sine private interesser og egennytte over det brede folks interesser og deres interesser som i de okkuperte land stonner under Hitlers åk. Vi kjenner historien om hvorledes et medlem av den britiske regjering for 2 år siden på en fagforbunds-kongress uttalte at den russiske og den tyske hær godt kunne få lov å utmatte hverandre. Kort etter ble denne minister fjernet, men uttalelsen ble tilbørlig vurdert.

Spørsmålet om den annen front har så stor betydning at det avhenger av den om krigen skal forlenges og kreve nye kolossale ofre. Åpningen av den annen front i 1943 vilde bety at antihitlerkoalisjonen ved beslutsomme slag ikke vilde tillate at krigen ble forlenget og kreve nye kolossale ofre. Heri vil den få understøttelse av folkenes altødeleggende kraft som er gjennomsyret av urokkelig vilje til å gjøre slutt på Hitlerregimet og komme ut av den krig som er påtvunget den.